



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia**

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

**Parisiis, 1644**

XXVIII. De numero monialium in monasteriis earum instituendo,  
perpetuaque ipsarum clausura vigilanter obseruanda.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15644**

ANNO  
CHRISTI  
1527.

pertinentibus, vel ipsorum monasteriorum officiis, aut inter se inuicem, prout erit commodius, cum consensu & consilio abbatum, per locorum ordinarios vniantur: nos illud Viennensis Concilii tam salubre tamque prouidum statutum obseruari præcipimus.

Ad hoc statuimus, quod moniales cuiuscumque ordinis existant, morantes in prioratibus, qui non sunt idonei ad conuocandam reformationem, & conuentum custodiendum, neque ad id forte reditus eorum suppetere possunt: remittantur ad abbatiam seu monasterium, vnde huiusmodi prioratus dependent. Reditus autem prædictorum prioratum a pplicentur abbatia, vel monasterio, vbi etiam pro mensura augmenti augeatur numerus religiosarum. Ex ordinatione autem episcopi prouidebitur de seruitio competenti in prædicto prioratu celebrando per presbyterum secularem: cui de consensu religiosarum, per eundem episcopum congrua portio assignabitur.

Et quoniam sunt aliqua monasteria sita extra prouinciam nostram, a quibus dependent prioratus, infra limites prouinciæ nostræ constituti, rogamus diocesanos locorum, vt religiosas illorum prioratum aduocent ad suas abbatias, seu monasteria: offerentes, quod nos & suffraganei nostri etiam curabimus modo consimili ad abbatias nostrarum diocesium reuocare religiosas, existentes in prioratibus extra prouinciam nostram sitis, quibus insufficientes reditus esse nobis constiterit.

## XXVIII.

Item constituimus, vt in monasteriis monialium tot instituantur moniales, quot de facultatibus eorumdem monasteriorum (reparationibus ecclesiæ, clausuræ, & aliarum regularium domorum, nec non & processuum expensis deductis) commode & sine penuria sustentari possint. A quibus pro ingressu, aut receptione, nihil prorsus prætextu consuetudinis, aut quouis alio quæsito colore, exigatur. Si qua tamen ultra eas in huiusmodi monasteriis se recipi petat, id non interdiximus, dummodo congruam seculum afferat pensionem, qua cum ceteris religiosis numerariis alatur. Non tamen in locum numerariarum succedat: sed decedentibus numerariis alia noua & pauperes subrogentur.

De reuocacione religiosarum, in aliena diocesi existentium.

De statu  
regulariū,  
cap. Pericu-  
loſo, in 6.

Prouideant etiam epiſcopi, vt illud ſalubre ac frugiferum decretum, incipiens, Periculoſo, in eo præſertim, quod continet de clauſura perpetua monialium, ſeruetur, ac perpetuo cuſtodiat. Nihil enim magis officit regulari monialium diſciplinæ, ſpiritualique profectui, quam reſeratis clauſtri ſeptis, portisque pro cuiuſque earum nutu patentibus, frequens & licentioſa extra monaſterium euagatio, & tamquam ruptis obicibus, diſſoluta ac inſolens vltra metas conuentus eruptio. Siquidem exinde dedecoroſa enaſcitur earum cum laicis perſonis tam viris quam mulieribus conuerſatio: & præter cetera ſalutis animarum detrimenta, ingens in præcipiti pendentis earumdem caſtitatis periclitatio.

ANNO  
CHRISTI  
1517.

## XXIX.

Cum autem ea, quæ ad certum vſum pium ſint largitione fidelium deſtinata, non debeant in alium vſum conuerſi: præcipimus, iuxta Concilium Viennenſe, xenodochia, leproſarias, eleemoſynarias, & alia hoſpitalia, quocumque nomine cenſeantur, viſitari & reformari per eos, ad quos id de iure ſtatuto ve in locorum fundatione appoſito, vel ex conſuetudine præſcripta, aut priuilegio ſedis apoſtolicæ ſpectat & pertinet. Gubernatio vero viris prouidis & diſcretis ac boni teſtimonii committatur: qui inſtar tutorum & curatorum præſtare iuramenta, ac de locorum ipſorum bonis inuentarium conficere, & ordinariis ſeu locis illis, quibus ſubſunt loca huiuſmodi, vel deputandis ab eis, annis ſingulis de adminiſtratione ſua teneantur reddere rationem: volentes quod hæc in prouiſione ſeu commiſſione, quæ fiet de eiſdem hoſpitalibus, exprimantur.

## XXX.

Cum ex multiplicatione confratriarum sæpe monopolia oriri contingat, & quæ in vſus pios conſumenda ſunt, in crapulam conuerſi videantur: ſiquidem dies feſtos confratriarum, non aliter ſe confratres digne celebrare putant, niſi comeſſationibus & ebrietatibus deſeruiant: ſacro approbante Concilio, ſub pœna excommunicationis inhibemus: ne aliqui, cuiuſcumque ſtatus extiterint, confratrias erigere, & de nouo inſtituere, ſine epiſcoporum expreſſo conſenſu & approbatione, audeant. Antiquas autem, quas per epiſcopos inſtitutas aut aliter approbatas  
fuiſſe